

כל הבשר פרק שמיני חזקין

קח

עין משפט
ג' כזה

ע"ל נע"ל

כל הסריקין אסורין. לענין מלוא דפסח חגא אין עושין סריקין המטוייין בפסח מפני שהאשה שזהה עליהן ומחמלתן ומחמלת אחד ובייחוס שמו היה לו דשם אחד מטוייר והיה מושג לטובו אם הסריקין הוא מטוייר מיד אחד להם אפשר ישנה בדפוס ויקבענה מיד אמרו לו איך יאמרו כל הסריקין

מ"ל שפלה על החיכה בשר אם יש בטון טעם בחיכה מחיכה. נאסרה כשהחיכה טולה חוץ לרוטב איירי כדלמדין בפ' גיד הנשה (נע"ל דף ט"ו) ולקח משערין בחיכה חתיכה לבטל המיפה ולא בשר חתיכה משהו דחלב מפעפע על כל החתיכה והוא מפעפע מחיכה לחברתה

אסורין וסריקין בייחוס מותרין והלא נמי יאמרו כל האמין אסורין ולאו מותרין. איורו מוכיח עליו. איורו טעם חלוץ ולכך טעם חלוץ אחר טעם האזור מה וקובצו בזה וזה שאין לו אחר מכבסו עם איורו והפלה כשהוא חלוץ אחר ולקח חתירו לו חמיס: מ"ל שפלה על החתיכה. בשר הקדירה על החתיר מן החתיכות ולא הגיס את הקדירה ולא נחלק עם המיפה אלא לחתיר חתיכה בלבד: אם יש בטון טעם בחיכה חתיכה נבלה כגומר שאין בחיכה חתיכה לבדה ששים לבטל המיפה מיד נאסרה החתיכה ובשר חתיכות דקדירה לא איירי פתא במפני ובגמרא פליגי בה אם תורת אחת חתיכה ואסורין או לא: יער את הקדירה. הגיס בה מיד קודם שקבלה החתיכה טעם מן המיפה והשאר נתערבה המיפה בטון: אם יש בה בטון בחיכה קדירה. כגומר אין כח במיפה לחסור טעם חלוץ יש בנ"ט ליתן בכל הקדירה: ג' אמר רבינו טעמו ולא עמשו בעלמא דלורייתא. הא דלסריקין ככל אסורין משקט טעם בהיתר אע"פ שאין אוכל ממנו כגון סילק האיור אין כאן אלא טעמו, דלורייתא היא גמריקין מבשר בחלב דאסריה רחמנא בחיילה דגמריקין לקמן (דף קמ"ו) מלא תבשל עשהו פעמים (מקורם בפרקין וע"ל) דבי מסלק זה המוקד זה לאמר בשולו אין כאן אלא הטעם ומיניה גמריקין לכל אסורין בזה מליט: דף ס"ד. ככל שאר

כל הסריקין אסורין וסריקין בייחוס מותרין? ה"מ הא אמר ר' בר רב אשי איורו מוכיח עליו: מתני' שיפת חלב שנפלה על החתיכה אם יש בה בנותן טעם באותה חתיכה אסור, ייער את הקדירה אם יש בה בנותן טעם—באותה קדירה אסור: ג' אמר ר' אב"י מעמי ולא ממשי' בעלמא דאורייתא, דאי סלקא דעתך דרפני, מבשר בחלב מאי טעמא לא גמריקין חדושה הוא, אי חדושה הוא את על גב חתיכה נותן טעם נמי, אמר ר' רבא *חד בשול אסרה חורה, אמר ר' *כיון שנתן טעם בחתיכה חתיכה עצמה נעשית נבלה ואסרת כל החתיכות כולן מפני שהן מינה, אמר ר' מר ושרא בריה דרב מרי לרבינא מברי רב כמאן אמר לשמעתייה כרבי יהודה דאמר מין במינו לא בטיל, לימא פליגי אדרבא *דאמר רבא קסבר רבי יהודה כל שרוא מין ומינו ודבר אחד סלק את מינו כמי שאינו ושאינו מינו רבה עליו ומבטלו? אמר ר' ליה אי דנפל ברומב רבה הכי נמי, רבא במאי עסקינן דנפל ברומב עבה, ומאי קסבר א' קסבר אפשר לסוחט מותר חתיכה אמאי נעשית נבלה אלא *קסבר אפשר לסוחט אסור דאיתמר רב, ורבי חנינא ורבי יוחנן דאמרי אפשר לסוחט אסור שמצואל ורבי שמעון בר רבי ריש לקיש דאמרי אפשר לסוחט מותר, וסבר רב אפשר לסוחט אסור והואיתמר בזית בשר שנפל לתוך יורה של חלב אמר ר' ב' בשר אסור וחלב מותר, ואי סלקא דעתך אפשר לסוחט אסור חלב

ע"ל

מסתדין ד'

נע"ל דף ק

מנחת כ"ג נע"ל ק

הנהו הב"ה
(א) ושי ר"ס אמר רב וסי' בחיכה חתיכה אסור לחסור כל הקדירה קאמר דכיון: (ב) ר"ח לימא וסי' נמי שמיס שאני מושג: (ג) חו"ט ד"ס אפשר וכו' מוסרם שם החתיכה:

אסורין טעמו דרבנן היא דלא גמריקין להו מבשר בחלב: מ"ל לא גמריקין מינה משום דמושו הוא: דשגיח מין היתר זה לבדו וזה לבדו וכשנתערבו נאסרו ועצו שרדך בשול נאסרו בלא חליהם הילך לא גמריקין תומרא מינייהו: אי חדוש הוא. אמאי קתיי מהני דבעית טעמא, אבל טעם נמי אסור דהא חדושה דמיס ביה רחמנא וקפ"י כל דהא דהא בשר בחלב הוא אלא ש"מ לא חדושה דאשכח רחמנא דמויא דכלאי הכרס דמתסרי נמי משום כלאי תערובת דכיון דלא חדושה הוא גמריקין ליה (נע"ל דף ט"ג) מדרוב בשלה דמיסתי כל כמה דליכא טעמא: אמר ליה רבא. לעולם אימא לך חדושה הוא ודקאמרת אע"פ דליכא טעמא ליחסר דהא ליכא למגמריה מדרוב בשלה על כרחך בגופיה גלי קרא דבעינן טעמא מדלא חסריה תורה אלא דרך בשול שאסר הכשר להבשל בקלב ואין לך כגון זו שלא יתן טעם: אמר ר' הא דקנין במתאיתין אם יש בטון טעם בחיכה (א) לחסור אלא ש' אח"כ ר' יהודה לא גמריקין אסורין אלא מותרין וסריקין בייחוס מותרין והלא נמי יאמרו כל האמין אסורין ולאו מותרין. איורו מוכיח עליו. איורו טעם חלוץ ולכך טעם חלוץ אחר טעם האזור מה וקובצו בזה וזה שאין לו אחר מכבסו עם איורו והפלה כשהוא חלוץ אחר ולקח חתירו לו חמיס: מ"ל שפלה על החתיכה. בשר הקדירה על החתיר מן החתיכות ולא הגיס את הקדירה ולא נחלק עם המיפה אלא לחתיר חתיכה בלבד: אם יש בטון טעם בחיכה חתיכה נבלה כגומר שאין בחיכה חתיכה לבדה ששים לבטל המיפה מיד נאסרה החתיכה ובשר חתיכות דקדירה לא איירי פתא במפני ובגמרא פליגי בה אם תורת אחת חתיכה ואסורין או לא: יער את הקדירה. הגיס בה מיד קודם שקבלה החתיכה טעם מן המיפה והשאר נתערבה המיפה בטון: אם יש בה בטון בחיכה קדירה. כגומר אין כח במיפה לחסור טעם חלוץ יש בנ"ט ליתן בכל הקדירה: ג' אמר רבינו טעמו ולא עמשו בעלמא דלורייתא. הא דלסריקין ככל אסורין משקט טעם בהיתר אע"פ שאין אוכל ממנו כגון סילק האיור אין כאן אלא טעמו, דלורייתא היא גמריקין מבשר בחלב דאסריה רחמנא בחיילה דגמריקין לקמן (דף קמ"ו) מלא תבשל עשהו פעמים (מקורם בפרקין וע"ל) דבי מסלק זה המוקד זה לאמר בשולו אין כאן אלא הטעם ומיניה גמריקין לכל אסורין בזה מליט: דף ס"ד. ככל שאר

מ"ל שפלה על החיכה בשר אם יש בטון טעם בחיכה מחיכה. נאסרה כשהחיכה טולה חוץ לרוטב איירי כדלמדין בפ' גיד הנשה (נע"ל דף ט"ו) ולקח משערין בחיכה חתיכה לבטל המיפה ולא בשר חתיכה משהו דחלב מפעפע על כל החתיכה והוא מפעפע מחיכה לחברתה

אסורין וסריקין בייחוס מותרין והלא נמי יאמרו כל האמין אסורין ולאו מותרין. איורו מוכיח עליו. איורו טעם חלוץ ולכך טעם חלוץ אחר טעם האזור מה וקובצו בזה וזה שאין לו אחר מכבסו עם איורו והפלה כשהוא חלוץ אחר ולקח חתירו לו חמיס: מ"ל שפלה על החתיכה. בשר הקדירה על החתיר מן החתיכות ולא הגיס את הקדירה ולא נחלק עם המיפה אלא לחתיר חתיכה בלבד: אם יש בטון טעם בחיכה חתיכה נבלה כגומר שאין בחיכה חתיכה לבדה ששים לבטל המיפה מיד נאסרה החתיכה ובשר חתיכות דקדירה לא איירי פתא במפני ובגמרא פליגי בה אם תורת אחת חתיכה ואסורין או לא: יער את הקדירה. הגיס בה מיד קודם שקבלה החתיכה טעם מן המיפה והשאר נתערבה המיפה בטון: אם יש בה בטון בחיכה קדירה. כגומר אין כח במיפה לחסור טעם חלוץ יש בנ"ט ליתן בכל הקדירה: ג' אמר רבינו טעמו ולא עמשו בעלמא דלורייתא. הא דלסריקין ככל אסורין משקט טעם בהיתר אע"פ שאין אוכל ממנו כגון סילק האיור אין כאן אלא טעמו, דלורייתא היא גמריקין מבשר בחלב דאסריה רחמנא בחיילה דגמריקין לקמן (דף קמ"ו) מלא תבשל עשהו פעמים (מקורם בפרקין וע"ל) דבי מסלק זה המוקד זה לאמר בשולו אין כאן אלא הטעם ומיניה גמריקין לכל אסורין בזה מליט: דף ס"ד. ככל שאר

כל הסריקין אסורין וסריקין בייחוס מותרין? ה"מ הא אמר ר' בר רב אשי איורו מוכיח עליו: מתני' שיפת חלב שנפלה על החתיכה אם יש בה בנותן טעם באותה חתיכה אסור, ייער את הקדירה אם יש בה בנותן טעם—באותה קדירה אסור: ג' אמר ר' אב"י מעמי ולא ממשי' בעלמא דאורייתא, דאי סלקא דעתך דרפני, מבשר בחלב מאי טעמא לא גמריקין חדושה הוא, אי חדושה הוא את על גב חתיכה נותן טעם נמי, אמר ר' רבא *חד בשול אסרה חורה, אמר ר' *כיון שנתן טעם בחתיכה חתיכה עצמה נעשית נבלה ואסרת כל החתיכות כולן מפני שהן מינה, אמר ר' מר ושרא בריה דרב מרי לרבינא מברי רב כמאן אמר לשמעתייה כרבי יהודה דאמר מין במינו לא בטיל, לימא פליגי אדרבא *דאמר רבא קסבר רבי יהודה כל שרוא מין ומינו ודבר אחד סלק את מינו כמי שאינו ושאינו מינו רבה עליו ומבטלו? אמר ר' ליה אי דנפל ברומב רבה הכי נמי, רבא במאי עסקינן דנפל ברומב עבה, ומאי קסבר א' קסבר אפשר לסוחט מותר חתיכה אמאי נעשית נבלה אלא *קסבר אפשר לסוחט אסור דאיתמר רב, ורבי חנינא ורבי יוחנן דאמרי אפשר לסוחט אסור שמצואל ורבי שמעון בר רבי ריש לקיש דאמרי אפשר לסוחט מותר, וסבר רב אפשר לסוחט אסור והואיתמר בזית בשר שנפל לתוך יורה של חלב אמר ר' ב' בשר אסור וחלב מותר, ואי סלקא דעתך אפשר לסוחט אסור חלב

לש"י דמשי א"י חתיכה כשקדם וסלקא אבל בהיא דהקומן רבה (מנחת דף כ"ג) ליכא טעמא חתרינה לרבי יהודה אלא כמו שפירש רבא ולהכי פריך שפיר מינה ור"ח אמאי לא פריך מדברי יהודה גופיה דלקמן קאמר רבי יהודה דברייתא האי ליכא גופיה דקאמר רב הכא דלדברא דמפרש טעמא דרבי יהודה ו"ל דלא שמיט ליה ברייתא כי היכי דלא שמיט ליה לרב דאי ידע ליה רב לא הוה ליה למימר אלא הלכה כרבי יהודה ותו לא ועוד י"ל דברייתא דרבי יהודה משמע שפיר דאין ברובט ששים לבטל החתיכה מדלמור רבן עד שחזן טעם ברובט ובחתיכות משמע דליכא ברובט לחודיה כתי לבטל: אפשר לכוונתו מותר. פ' דיעבד אי נסחת האיבור ונכבטל מותרת (ג) עם החתיכה שכבר נאסרה אבל לכתולה אין מבטלין איבור כדפירש בקונטרס:

אמאי חתיכה כל החתיכות טולה חוץ לרוטב איירי כדלמדין בפ' גיד הנשה (נע"ל דף ט"ו) ולקח משערין בחיכה חתיכה לבטל המיפה ולא בשר חתיכה משהו דחלב מפעפע על כל החתיכה והוא מפעפע מחיכה לחברתה

אסורין וסריקין בייחוס מותרין והלא נמי יאמרו כל האמין אסורין ולאו מותרין. איורו מוכיח עליו. איורו טעם חלוץ ולכך טעם חלוץ אחר טעם האזור מה וקובצו בזה וזה שאין לו אחר מכבסו עם איורו והפלה כשהוא חלוץ אחר ולקח חתירו לו חמיס: מ"ל שפלה על החתיכה. בשר הקדירה על החתיר מן החתיכות ולא הגיס את הקדירה ולא נחלק עם המיפה אלא לחתיר חתיכה בלבד: אם יש בטון טעם בחיכה חתיכה נבלה כגומר שאין בחיכה חתיכה לבדה ששים לבטל המיפה מיד נאסרה החתיכה ובשר חתיכות דקדירה לא איירי פתא במפני ובגמרא פליגי בה אם תורת אחת חתיכה ואסורין או לא: יער את הקדירה. הגיס בה מיד קודם שקבלה החתיכה טעם מן המיפה והשאר נתערבה המיפה בטון: אם יש בה בטון בחיכה קדירה. כגומר אין כח במיפה לחסור טעם חלוץ יש בנ"ט ליתן בכל הקדירה: ג' אמר רבינו טעמו ולא עמשו בעלמא דלורייתא. הא דלסריקין ככל אסורין משקט טעם בהיתר אע"פ שאין אוכל ממנו כגון סילק האיור אין כאן אלא טעמו, דלורייתא היא גמריקין מבשר בחלב דאסריה רחמנא בחיילה דגמריקין לקמן (דף קמ"ו) מלא תבשל עשהו פעמים (מקורם בפרקין וע"ל) דבי מסלק זה המוקד זה לאמר בשולו אין כאן אלא הטעם ומיניה גמריקין לכל אסורין בזה מליט: דף ס"ד. ככל שאר

לש"י דמשי א"י חתיכה כשקדם וסלקא אבל בהיא דהקומן רבה (מנחת דף כ"ג) ליכא טעמא חתרינה לרבי יהודה אלא כמו שפירש רבא ולהכי פריך שפיר מינה ור"ח אמאי לא פריך מדברי יהודה גופיה דלקמן קאמר רבי יהודה דברייתא האי ליכא גופיה דקאמר רב הכא דלדברא דמפרש טעמא דרבי יהודה ו"ל דלא שמיט ליה ברייתא כי היכי דלא שמיט ליה לרב דאי ידע ליה רב לא הוה ליה למימר אלא הלכה כרבי יהודה ותו לא ועוד י"ל דברייתא דרבי יהודה משמע שפיר דאין ברובט ששים לבטל החתיכה מדלמור רבן עד שחזן טעם ברובט ובחתיכות משמע דליכא ברובט לחודיה כתי לבטל: אפשר לכוונתו מותר. פ' דיעבד אי נסחת האיבור ונכבטל מותרת (ג) עם החתיכה שכבר נאסרה אבל לכתולה אין מבטלין איבור כדפירש בקונטרס:

אמאי חתיכה כל החתיכות טולה חוץ לרוטב איירי כדלמדין בפ' גיד הנשה (נע"ל דף ט"ו) ולקח משערין בחיכה חתיכה לבטל המיפה ולא בשר חתיכה משהו דחלב מפעפע על כל החתיכה והוא מפעפע מחיכה לחברתה

אסורין וסריקין בייחוס מותרין והלא נמי יאמרו כל האמין אסורין ולאו מותרין. איורו מוכיח עליו. איורו טעם חלוץ ולכך טעם חלוץ אחר טעם האזור מה וקובצו בזה וזה שאין לו אחר מכבסו עם איורו והפלה כשהוא חלוץ אחר ולקח חתירו לו חמיס: מ"ל שפלה על החתיכה. בשר הקדירה על החתיר מן החתיכות ולא הגיס את הקדירה ולא נחלק עם המיפה אלא לחתיר חתיכה בלבד: אם יש בטון טעם בחיכה חתיכה נבלה כגומר שאין בחיכה חתיכה לבדה ששים לבטל המיפה מיד נאסרה החתיכה ובשר חתיכות דקדירה לא איירי פתא במפני ובגמרא פליגי בה אם תורת אחת חתיכה ואסורין או לא: יער את הקדירה. הגיס בה מיד קודם שקבלה החתיכה טעם מן המיפה והשאר נתערבה המיפה בטון: אם יש בה בטון בחיכה קדירה. כגומר אין כח במיפה לחסור טעם חלוץ יש בנ"ט ליתן בכל הקדירה: ג' אמר רבינו טעמו ולא עמשו בעלמא דלורייתא. הא דלסריקין ככל אסורין משקט טעם בהיתר אע"פ שאין אוכל ממנו כגון סילק האיור אין כאן אלא טעמו, דלורייתא היא גמריקין מבשר בחלב דאסריה רחמנא בחיילה דגמריקין לקמן (דף קמ"ו) מלא תבשל עשהו פעמים (מקורם בפרקין וע"ל) דבי מסלק זה המוקד זה לאמר בשולו אין כאן אלא הטעם ומיניה גמריקין לכל אסורין בזה מליט: דף ס"ד. ככל שאר

ג' אמר ר' אב"י מעמי ולא ממשי' בעלמא דאורייתא, דאי סלקא דעתך דרפני, מבשר בחלב מאי טעמא לא גמריקין חדושה הוא, אי חדושה הוא את על גב חתיכה נותן טעם נמי, אמר ר' רבא *חד בשול אסרה חורה, אמר ר' *כיון שנתן טעם בחתיכה חתיכה עצמה נעשית נבלה ואסרת כל החתיכות כולן מפני שהן מינה, אמר ר' מר ושרא בריה דרב מרי לרבינא מברי רב כמאן אמר לשמעתייה כרבי יהודה דאמר מין במינו לא בטיל, לימא פליגי אדרבא *דאמר רבא קסבר רבי יהודה כל שרוא מין ומינו ודבר אחד סלק את מינו כמי שאינו ושאינו מינו רבה עליו ומבטלו? אמר ר' ליה אי דנפל ברומב רבה הכי נמי, רבא במאי עסקינן דנפל ברומב עבה, ומאי קסבר א' קסבר אפשר לסוחט מותר חתיכה אמאי נעשית נבלה אלא *קסבר אפשר לסוחט אסור דאיתמר רב, ורבי חנינא ורבי יוחנן דאמרי אפשר לסוחט אסור שמצואל ורבי שמעון בר רבי ריש לקיש דאמרי אפשר לסוחט מותר, וסבר רב אפשר לסוחט אסור והואיתמר בזית בשר שנפל לתוך יורה של חלב אמר ר' ב' בשר אסור וחלב מותר, ואי סלקא דעתך אפשר לסוחט אסור חלב

אמאי חתיכה כל החתיכות טולה חוץ לרוטב איירי כדלמדין בפ' גיד הנשה (נע"ל דף ט"ו) ולקח משערין בחיכה חתיכה לבטל המיפה ולא בשר חתיכה משהו דחלב מפעפע על כל החתיכה והוא מפעפע מחיכה לחברתה

אמאי חתיכה כל החתיכות טולה חוץ לרוטב איירי כדלמדין בפ' גיד הנשה (נע"ל דף ט"ו) ולקח משערין בחיכה חתיכה לבטל המיפה ולא בשר חתיכה משהו דחלב מפעפע על כל החתיכה והוא מפעפע מחיכה לחברתה

שיימה מקובצת
א' לאסור את כל הקדירה קאמר דכיון דנאסרה ודחתיכה עצמה:

אמאי חתיכה כל החתיכות טולה חוץ לרוטב איירי כדלמדין בפ' גיד הנשה (נע"ל דף ט"ו) ולקח משערין בחיכה חתיכה לבטל המיפה ולא בשר חתיכה משהו דחלב מפעפע על כל החתיכה והוא מפעפע מחיכה לחברתה